

قطب نهم

حضرت شیخ ابوالبرکات

کاشف الآیات و صاحب الکرامات و خوارق العادات، جناب شیخ ابوالبرکات. از آن جناب در تمام تذکره‌ها فقط به کنیت نام برده شده و از نام شریفش ذکری نرفته است. وی در عرفان مقامی بلند و در ایقان درجه‌ای ارجمند داشته است چنانکه یکی از بزرگان در حقش گفته است:

صد هزاران شیخ ظاهر مات شد تا یکی چون شیخ ابوالبرکات شد

با جناب شیخ مودود چشتی و سید احمد بن حسن الرفاعی هم زمان بوده است. وی خلیفه الخلفاء و جانشین شیخ ابوالفضل بغدادی است و پس از وی مدتی متعهد ارشاد عباد و دستگیری طالبان راه سداد بود، و از جمله مریدان و تربیت شدگان آن جناب و اکمل آنها شیخ ابومسعود اندلسی است که در ظلّ عنایت شیخ به کمال رسیده و جانشین و خلیفه آن جناب و از طرف شیخ مأمور هدایت عباد شد. تاریخ فوت شیخ ابوالبرکات ضبط نشده.

معاصرین آن جناب از عرفا و مشایخ:

- ۱ - خواجه مودود چشتی؛
- ۲ - سید احمد بن حسن الرفاعی؛
- ۳ - شیخ عبدالقادر گیلانی؛
- ۴ - شیخ ضیاء الدین ابوالنجیب سهروردی.

از علماء و فقهاء:

- ۱- حافظ ابوسعید عبدالکریم محمد بن منصور السمعانی فقیه شافعی،
- ۲- ابوالفرج مشهور به ابن جوزی.

از خلفاء:

- ۱- المستنجد بالله،
- ۲- المستضیی به نورالله عباسی

۳- الفایز بالله

۴- العاضد لدین الله اسمعیلی.

از سلاطین و امراء:

۱- سلطان مغیث الدین سلجوقی.

از فرمایشات او: گفت: خُلق نیکو فاضلتر است از هر مزیتی و جوهر مردان به خُلق نیکو ظاهر شود. و فرمود: معیار تصوّف خُلق است و هر که را خُلق نیکوتر او صوفی تر.